

РЕШЕНИЕ

№ 6294

гр. София, 12.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7840** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ч. Е. И. [населено място] срещу Решение от 27.05.2020 г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 19166/2019 г. по описа на СРС, НО, 17 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 2714 от 27.09.2018г. на началника на 06 РУ СДВР. В подадената жалба са изложени оплаквания за неправилност на решението, като постановено при нарушаване на материалния закон. Счита, че е направена неправилна преценка за нарушената разпоредба, като е следвало да се приложи нормата на чл. 70, ал. 2 от ЗМВР. Иска се отмяна на процесното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява. С писмено становище поддържа касационната жалба. Навежда доводи и за маловажност на деянието.

Ответникът – Шесто РУ при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призван, не се представлява. Не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на Ч. Е. И. срещу наказателно постановление (НП) № 2714 от 27.09.2018г. на началника на 06 РУ СДВР, с което на касатора на основание чл.80, т. 5 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗБЛД, затова че на 17.09.2018 г. около 23:50 ч. жалбоподателят Ч. И. разхождайки се в[жк]в [населено място], на кръстовището на [улица]и [улица]е спрял за проверка от служители на 06 РУ СДВР и след поискване да им представи личната си карта, за да се установи самоличността му, е установено, че не носи документ за самоличност в себе си, защото излязъл да се разхожда в квартала. Жалбоподателят съобщил на полицейските служители трите си имена и ЕГН. Самоличността му е установена освен по неговите данни и след справка в ОДЧ на 06 РУ СДВР.

С Решение от 27.05.2020г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 19166/2019 г. по описа на СРС, НО, 17 състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 2714 от 27.09.2018г. на началника на 06 РУ СДВР.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание в минималния му размер, предвиден в закона, е съответно на извършеното деяние.

При постановяване на решението Софийският районен съд е не е допуснал нарушение на материалния закон.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН. СРС е констатирал, че при издаване на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Счел е, че както АУАН, така и оспореното НП, притежават всички законово предвидени реквизити по чл. 42, респ. – чл. 57 ЗАНН. Въз основа на събраните доказателства, първонистанционният съд е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

И в АУАН и в НП е достатъчно точно и ясно описано извършеното нарушение, посочена е правилно нарушената правна норма на чл.6 от ЗБЛД, съгласно която гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност. Според легалното определение на §1, т.1 от ДР на ЗБЛД, "документ за самоличност", по смисъла на закона, е удостоверителен документ, издаден от компетентните органи на Република България с цел индивидуална идентификация на българските и чуждестранните граждани.

Неоснователно е оплакването за допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът погрешно се позовава на нормата на чл.70 от ЗМВР, според която

полицейските органи могат да извършват проверки за установяване самоличността на лице, за което има данни, че е извършило престъпление или друго нарушение на обществения ред; когато това е необходимо за разкриване или разследване на престъпления и при образувано административнонаказателно производство; при осъществяване на контрол по редовността на документите за самоличност и пребиваване в страната; на контролен пункт, организиран от полицейските органи и по искане на друг държавен орган за оказване на съдействие при условия и по ред, предвидени в закон. Разпоредбата на чл. 6 от ЗБЛД от своя страна изисква гражданите да представят някой от изброените в чл.13 от ЗБЛД документи във всички случаи, когато това е поискано от компетентните длъжностни лица, а не само в хипотезите по чл.70, ал.1 ЗМВР.

Липсват предпоставки, които да квалифицират случая като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Не са налице обстоятелства, които да обуславят по-ниска степен на обществена опасност на конкретното нарушение в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.05.2020 г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 19166/2019 г. по описа на СРС, НО, 17 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.